

державних корпорацій, а також тих ТНК, які працюють у сфері та з допомогою сучасних інформаційних технологій. Зроблені узагальнення повинні дати чіткий сигнал Україні стосовно напрямку дій з метою приваблення інвестицій світових ТНК, які стануть основою подальшого розвитку економіки країни.

Список використаної літератури:

1. Рейтинг крупнейших публичных компаний мира - «Forbes Global 2000» за 2016 год [Електронний ресурс]. — Журнал Forbes. - Режим доступу: <http://forbes.net.ua/business/1416864-forbes-global-2000-krupnejshie-kompanii-mira>
2. The World Investment Report-2017 [Електронний ресурс]. — United Nations Conference on Trade and Development. - Режим доступу: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2017_en.pdf?user=46

УДК 330.322

С. В. Бойко
к. е. н., доцент кафедри фінансів
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,

Є. Ю. Дударенко
студент, кафедра економіки підприємства
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

РОЗВИТОК ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Закон України «Про інститути спільного інвестування» надає таке визначення венчурного фонду: «Недиверсифікований інститут спільного інвестування закритого типу, який здійснює виключно приватне розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування серед юридичних та фізичних осіб, є венчурним фондом»[1]. Тобто основним фактором визнається організаційна форма.

Натомість, у даному формулюванні відсутня ключова особливість, яка виокремлює венчурний фонд – фокус на інноваційному інвестуванні. Наслідком

цього постає використання так званих венчурних фондів переважно для збереження активів та оптимізації податкового навантаження.

Венчурний ринок України характеризується незначною масою професійних гравців та дефіцитом венчурного капіталу, а класичні принципи функціонування лише починають зароджуватися.

Сьогодні класичні венчурні інвестори в Україні – це насамперед поодинокі венчурні фонди та інвестиційні компанії, бізнес-інкубатори та акселератори, бізнес-ангели та підприємці. Поки що венчурних фондів недостатньо, проте вони вже готові розглядати та підтримувати різні напрямки українських інвестиційних проєктів та зорієнтовані як на внутрішній, так і на світовий ринки. Серед найбільш активних венчурних фондів, які розглядають можливість інвестування в Україні, можна назвати такі: Chernovetskyi Investment Group, Decarta Capital, TA Venture, Vostok Ventures, AVentures Capital, Detonate Ventures, Global Technology Foundation, Венчурний фонд Буковина.

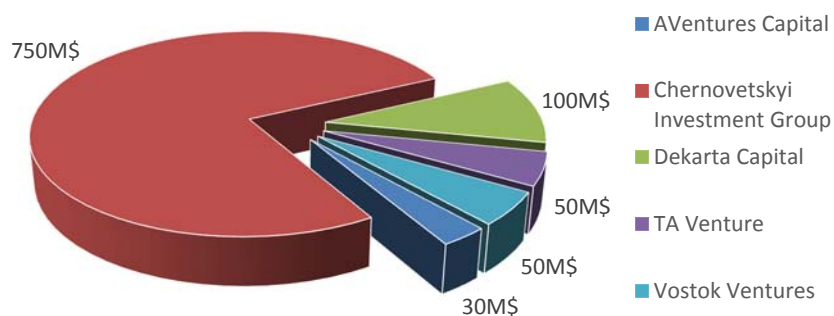

Рис.1 Розмір інвестиційного капіталу найбільших Українських венчурних фондів (2016 рік)

Український венчурний капітал схильний реалізовувати середньоризикові та короткострокові інвестиційні проєкти. Дані показують, що в Україні галузева структура венчурних інвестицій є деформованою, домінуючими реципієнтами є сфери комп'ютерної техніки та фінансових послуг [3].

Таку структуру венчурних інвестицій можна пояснити бажанням інвесторів отримати швидкий дохід, що не суперечить філософії венчурного фінансування. Втім, іде у розріз з ідеєю інвестування у інноваційні, швидкозростаючі компанії. Тобто значні кошти вкладають не у високоризикові інноваційні розробки, а просто в цінні папери з метою отримання доходів у вигляді дивідендів і відсотків.

Об'єктами інвестування більшості з тих небагатьох класичних венчурних фондів, які зареєстровані в Україні, є стандартизовані ІТ-проекти: обсяг інвестицій у цей сектор зростає на 40-50% на рік.

Таким чином, на сьогоднішній день існує потреба у формуванні диверсифікованої концепції управління розвитком національної венчурної системи, здатної стимулювати всебічну інноваційну активність в економіці країни.

Розвиток венчурної індустрії в Україні стримується недостатнім розвитком фондового ринку, непрозорістю фінансової діяльності компаній, відсутністю гарантій для інвестора. Більш того існує проблема з оформленням авторських прав [2].

Також на шляху ефективного розвитку українського венчурного ринку слід виділити проблему зближення та взаємодії інвесторів і розробників. Значний попит на інвестиційні ресурси не підкріплюється серйозним бізнес-планом з перспективами просування продукту і ринковою оцінкою. Однак ситуація поступово змінюється, а рівень фінансово-економічної грамотності підприємців зростає.

Для подальшої активізації венчурного інвестування в Україні необхідна розробка довгострокової соціально-економічної стратегії розвитку, у якій головне місце має бути відведено стимулюванню розробки та використанню інноваційних технологій в комбінації з національними ресурсами.

Список літератури:

1. Про інститути спільного інвестування [Електронний ресурс] : закон України від 05.07.2012 № 5080-VI. – Режим доступу: <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>.
2. Сас, Б. Б. Розвиток системи венчурного фінансування в Україні [Текст]// Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет, 2014. – Том 18. – № 1. –С. 195-202. – ISSN 1993-0259.
3. Веб-сторінка Європейської асоціації венчурного капіталу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.evca.eu>.
4. Українська асоціація інвестиційного бізнесу [сайт]. – Режим доступу: <http://www.uaib.com.ua>.

УДК 336.027: 336.714

Л. А. Бондаренко
к. е. н, завідувач кафедри економічної кібернетики
ДВНЗ «Запорізький національний університет»,
Криворізький факультет

ДЕРЖАВНИЙ БАНК РОЗВИТКУ НА ІНВЕСТИЦІЙНОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Забезпечення високих темпів економічного зростання України не можливо досягти без високої динаміки інвестиційних і інноваційних процесів, зосередження державних і приватних фінансових ресурсів на пріоритетних напрямках забезпечення стійкого тривалого розвитку вітчизняної економіки. Банківська система України доволі повільно включається у відтворювальні процеси в суспільстві. Причини, що гальмують цей процес, лежать як у площині самої банківської системи, так і за її межами [1, с. 294]. У світовій практиці для забезпечення залучення інвестиційних ресурсів у сектори, в які утруднений приплив приватного капіталу, створюються й ефективно діють державні фінансові інститути розвитку, найбільшу кількість з яких становлять національні банки розвитку.

Банки розвитку набули свого поширення в світі після Другої світової